

GAZETA KRAKOWSKA

Przebieg kwartalny
str. 11.

N^{ER} 214.

Pojedynczy numer na wielo-
wym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 10 WRZEŚNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 5, 332	+ 9 9	+ 5,5			
9. 12	„ 4, 997	+19. 4	+10,5	wschodni słaby	pogoda z chmur:	
3	„ 4 748	+21 2	+11,0	„ „	„ „	
9	„ 4, 309	+13 3	+ 8,5		„ „	

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

LONDYN 27 Sierpnia. — Poseł pruski miał wczoraj długą naradę z hr. Grey w kancelaryi skarbowej, a potem w wydziale spraw zagranicznych rozmawiał z lordem Palmerstonem.

Znane pismo Torysów Age tłumaczy się jak następuje: „Polożenie pierwszych ministrów hr. Grey i P. Koz: Perier jest takie: iż jeżeli wojska francuzkie opuszczą Belgię, tedy P. Perier ustąpić musi z ministerjum; jeżeli nie, tedy hr. Grey ustąpić musi z całym ministerjum ze stronnictwa Wigów złożonem. Aże ostatnie ustąpienie byłoby nam nayprzyjemniejsze, przeto pragniemy z całej duszy, aby wojska francuzkie przynajmniej przez czas jakiś w twierdzach belgijskich pozostały.”

Dziennik *Morning-Herald* donosi z Brukseli, że nadszedł tam rozkaz, aby wojska francuzkie ustąpiły z Belgium. *Kuryer* potwierdza to doniesienie co do istoty rzeczy, ale raz m. dodaje: że dołożony jest warunek, iż jeżeliby król Leopold zechciał zostawić część wojska francuzkiego dla utrzymania wewnętrznej spokojności w Belgii, tedy ma być

temu życzeniu zadosyć uczynionem. Dowiadujemy się także, że wojska francuzkie potym niemają z Belgii ustąpić, póki konferencya londyńska niezapewni, iż z strony Hollandyi nowy nie nastąpi napad. A zatem Belgia zostawać zupełnie będzie w mocy pięciu mocarstw. — *Kuryer* oświadcza przytem, że upoważniony jest donieść, iż konferencya nie zamierza udzielić takowej zapewnienie, w moc którego większa część wojska francuzkiego ustąpi z Belgii. Konferencya spodziewa się także z pewnością, iż wkrótce między Hollandyą i Belgią nastąpi pokój, gdyż z obu stron do tego zawarcia wyznaczeni już są pełnomocnicy.

Onegdaj o godzinie 4 z południa przybył do wydziału spraw zagranicznych gońiec z stałego lądu. Depesze uważane były za tak ważne, że je zaraz postano lordowi Palmerston, który znajdował się na posłuchaniu u króla, a ten zaraz je monarsze przełożył.

Pracują tu teraz nad medalem koronacyjnym, na którym znajdować się będzie na lewej stronie głowa króla, a na drugiej głowa

wa królowej. Wybitych będzie takich medałów 2000 ze srebra, 800 ze złota, a reszta z miedzi.

IIAGA 29 Sierpnia. — Wczoraj przed południem N. Król pojechał na granicę północnej Brabancji dla obejrzenia porażających z Belgii woysk.

W tych dniach tak nasze ministerstwo spraw zagranicznych, iako też sekretaryat stanu były bardzo zatrudnione, i wczoraj urzędnik powyższego ministerstwa udał się z depeszą do naszego pełnomocnego ministra do Londynu.

Mówią tu o nowym protokole, w którym między innymi oznac ona jest trwałość zawieszona broni, którego utrzymanie, iak dodają, poleczone jest wyraźnie woysku francuzkiemu. Oprócz tego ma być w nim zapewnienie, że warunki ostatecznego traktatu pokoju między Hollandją i Belgią mają być w krotce przez londyńską konferencyą ustanowione. Dowiadujemy się dzis, że ten protokół nadszedł tu już przed kilku dniami.

Rząd odebrał dzis depeszę od posła swojego przy zjednoczonych stanach północnej Ameryki z Nowegojorku, w której donosi z pewnością, iż większa część w wrześniu 1829 r. wykradzionych J. K. Wys: ciężarów Oranidyamentów w 1 sierpnia w Nowymjorku wynalezioną została, i zachodzi nadzieja, że i reszta wykryta zostanie. Złodziey, który usiłował uciec i po dwa razy wymknął się gonącym go, został nakoniec przytrzymany i w więzieniu osadzony; jest to lwłoch, nazwiskiem Carrera, który ma być szczególnie obrotnym i zręcznym. Kilkanście garniturów wykradzonych dyamentów znajdują się jeszcze w oprawie, i to posłużyło do uznania ich iako własność xężny. W badaniach przyznał się już Carrera do czynu i odkrył miejsce, w którym reszta skradzionych rzeczy jest ukryta.

W gazecie rządowej naszej czytamy: —

“Gdy przybyły do głównej kwatery xcia Orankii w Tylbarg d. 22 b. m. officer od głównego sztabu francuzkiego, zaproszony został od xcia Oranii i brata jego Fryderyka na obiad, był świadkiem otwartej serdecznej miłości i zgody, iaka w orszaku rodziny królewskiej panuje. Zdało się że to głębokie na nim zrobiło wrażenie, gdyż wsiadając do powozu, przemówił do odprawiających go dwóch officerów uśmiechając się: “Na dworze synów despotycznego króla (iak go Belgianie nazywają) znaleźć można przedziwne przyjęcie, i niedziwi mnie wcale znalezienna u was tyle patriotyztu,, — Francuzi dziwili się wszędzie naszym woyskom, osobliwie artylerją za naylepszą w Europie uważali. Sam marszałek Gerard naypochlebniey przemówił do xcia Oranii, osobliwie podczas obiadu w Tirlemontay wyrzekł: “Mci Panowie prowadzicie wojnę iakby przeciw dziewczętom; znajdowałem się na trzech waszych poboiwiskach, a nigdzie niewidziałem spalonego, złupionego lub zniszczonego domu; wszystko znajdowało się w tak przedziwnym porządku, iak gdyby to tylko była woyskowa i mustrowa przechadzka,, — Te wyrazy są naydokładniyszem zbiciem kłanliwych obwinień o rabunku i mordach, które belgijskie pisma na Hollenderskie woyska bezstannie rzucają,,

Z Herzoganbusch piszą, że wiele nagraicznych miejsc osadzili Francuzi, tak ażeby nagraiczne wsie nie były od Hollendrów nachodzone.

BRUXELLA 28 Sierpnia. — Jenerał Belliard przybył tu dzis o godz. 10 z rana z Lowanium na czole pułków francuzkich 19 i 28. Oba te pułki stanęły w paradzie, które król obejrzał, potem przeciągnęły około J. K. Mci i marszałka Gerard. Pękna postawa tych pułków powszechnie wzbudziła podziwienie. — Pułk 4ty linowej piechoty francuzkiej pod pułkownikiem Leconte, który sobie król u-

podobał z dobrego postępowania w Lewanium, pozostanie tu na osadzie.

Podług dziennika *Niepodległy*, gwardya obywatelska Igo powołania będzie znowu w ruchu postawiona, a woyska nasze staną na początku września obozem. Kilkunastu jenerałów francuzkich i officerów wchodzą w służbę belgijską.

Pisma tutejsze głoszą, że woyska francuzkie stać będą w jedney połowie na ziemi naszej, a w drugiej na granicy francuzkiej od Lill aż do Givet.

SZTOKOLM 26 Sierpnia. — Królewiczowa Jmć następczyną tronu szwedzkiego powiła dnia 24 b. m. w Drottingholm szczęśliwie zięcia; 128 z dział wystrzałów oznaymiły to radosne zdarzenie. Nowo urodzone dziecko otrzymać ma imię Mikołaj i tytuł xcia Dalekarlii. Na chrzestnych oyców zaproszeni są N. Cesarz Rossyi i W. X. Pawłowna.

Bank szwedzki wzywa zagranicę o dostawę srebra w wartości 700,000 species talarów szwedzkich, za które zapłaci biletami banku szwedzkiego lub też wedle żądania biletami banku hamburskiego.

O P I S A N I E

*Starożytnego Monasteru Bazylianów
w Krechowie, i jego okolic.
(D. koźlenie.)*

Czyli umyślnie kiedyś dla schronienia była wykuta powątpiewam, gdyż koło niej znajduje się droga pomyślniejsza pieczara, a zatem lub obie są dziełem natury, lub wzajem te pieczary tajemne połączenie mieć musiały, ażeby tym łatwiej znaczną podówczas liczbę zakonników pomieścić. (Dziś cały Monaster składa się z 3 księży). Wewnątrz pieczary znajduje się wielki kamień, który podług powieści miał służyć za ołtar; gdyż pobożni Bazylianie i tam świętą obchodzili ofiarę. Wkrótce potem zbudowali na szczycie też skąty cerkiew pod godłem Ś. Mikołaja. Mysł

wprawdzie trochę dziwaczna ale zwykła bardzo u Rusinów. Nieraz zdarzyło mi się widzieć cerkiew prawie nad przepaścią; a lud nabożny zaledwie wdrapujący się na górę. Pomieniona cerkiew lubo drewniana długo trwała, a nawet teraz jeszcze starsi wieśniacy krechowscy ją pamiętają.

Między godne uwagi przedmioty w krechowskiem państwie można także policzyć kilka morgów lasu samego Modrzewia. Co w naszym kraju, zwłaszcza gdy ten rodzaj drzewa prawie niełatko wyginął, jest osobliwością.

Chronologicznie przedstawić dzieje, tego godnego uwagi miejsca, jest nie podobieństwem. Znajduje się wprawdzie, (jak jest chlubny i rzeczywiście korzystny dla potomności zwyczaj klasztorów) rozpoczęta kronika klasztorna, atoli tak krótko prowadzona, iż nawet tę małą ilość wiadomości o tym klasztorze, którą tu czytelnikom podaję, więcej własnemu badaniu z innych źródeł, jak tej kronice winien jestem.

Założycielem Monasteru był O. Joel Szymnik, Reformat ścisłszyj obserwancyi Zakonu Ś. Bazylego, przybyły niewiedzieć z kąd w towarzystwie 2go zakonnika, którego nazwisko nie wiadome, za błogosławieństwem Patriarchy konstantynopolitańskiego Exarchą będącego we Lwowie, i biskupa lwowskiego, halickiego i kamienieckiego Jeremiasza Teszewskiego. Tenże uprosił sobie u Stanisława Żółkiewskiego, kanclerza i hetmana koronnego, dzierżawcy iaworowskiego i krechowskiego (*) plac i trochę gruntu i zaczął w roku 1630 z jałmużny klecić Monasterek; iakoż wkrótce wystawił cerkiew i pomieszkanie dla siebie oraz kilku zakonników którzy zwolna

(*) Kronika wyżej wspomniona wyraża się w tem miejscu w te słowa: "Tak się podówczas tenutejowie królewsczożym mianowali, dla tego nie mogę wiedzieć czyli to znaczy Starosta."

w to miejsce ściągać się poczynali. W krótkim czasie bogoboyność przodków naszych ten religijny zakład przez znaczne dary dostatecznie uposażyła: lecz wojna ten ognisty miecz kary w ręku stwórcy rozposzczerając się po nieszczęśliwej Rusi, i w ta przeniosła się strony. Napady kozackie i tatarskie, okrucieństwa popełniane przez dziką hordę napastników, po dwakroć spokojnych zakonników z ich wyrugowały siedziby. Pierwszy raz schronili się oni w wyż opisaną pieczarę; drugi raz, podczas większego niebezpieczeństwa, zabrawszy co było większej wartości z sobą, udali się do Skitu (**). Tam, ile zbadać mogą dopoty przebywali, dopoki, niewiedząc czym kosatem obwarowany klasztor, pewniejszego nad inne nieokazywał im przytułku. Zdaje się jednak iż warownia ta winna jest swój początek szlachcie, która nie mogąc uchronić się rzezi i okrucieństw barbarzyńskiego nieprzyjaciela w

siedzibach swoich; widząc to uboczne i udogodne do tego miejsce, tam się obwarowała. Wrzeczy samey, 400 osób, teyże szlachty przebywało w tey warowni aż do ukończenia krwawych wojen kozackich. Kilkakrotnie eblężony, mężny odpor dawał Monaster, ale przewaga licznego nieprzyjaciela, zwykle ich do okupu przywiodła. Ile z kwitów wnioskować można zabrali podówczas Tatarzy i Kozacy kilkadziesiąt tysięcy talarów bitych, którą to sumnę klasztor powiększey części z swojej złożył własności, gdyż szlachta zamknięta w klasztorze była uboga, żądania nieprzyjaciół częste, nalegania groźne, a wykonanie groźb niechybne, czego świadkiem jest dopiero przytoczony list Doroszeńki.

Opuściwszy klasztor, z ciekawością dokoła obszedłem mury jego, mocne i niewzruszone dotychczas. Na wieży, która nad basztą jest wzniesiona, wyczytałem iż dopiero w r. 1759 była zbudowaną.

W krechowcie d. 14 Sierpnia 1830.

Kretowicz.

(**) Obacz Rozmaitości z roku 1827.

DO N I E S I E N I A.

W dniu 13 Września r. b. 1831 o godzinie 11 ranney, w Krakowie na Kleparzu na targu końskim, w drodze exekucyi sądowey odbędzie się publiczna sprzedaż parv koni zaprzęgowych z chomontami i bryczką; — chęć licytowania mających na oznaczony czas i miejsce podpisany zaprasza.

W Krakowie dnia 9 Września 1831 r.

Ignacy Kopyciński Kom: Sąd.

W dniu 13 Września 1831 r. o godzinie 9 ranney, we wsi Węgrzeczach, w okręgu W. M. Krakowa w gm. n. e. II. wiejskiej, w drodze exekucyi sądowey, odbędzie się publiczna licytacja, krów, wieprzków dwóch, konczyny na pniu, ziemniak w zagonów 9, żyta i jęczmienia w snopie, oraz sprzętów domowych; chęć licytować mających podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 5 Września 1831 r.

Teodor Jaworski Kom: Sąd.

Wskutek polecenia Wysokiego Trybunału z dnia 30 Sierpnia r. b. 1831 N. 2478 podpisany Notaryusz Publiczny, podaje do publiczney wiadomości, iż w dniu (13) Września r. b. 1831 o godz: 9 ranney w gm. wch. Sukiennice rozpocznie się sprzedaż przez publiczną licytację różnych ruchomości po ś. p. Woyciechu Mąceńskim pozostałych jako to: sukien, bielizny, porcelany, szkła, mebli, sreber, miedzi, broni, książek, wina, t. p. a to za gotową srebrną grubą courant monetę. Chęć zatem licytowania mających zaprasza się.

W Krakowie dnia 7 Września 1831 r.

Andrzej Jaroszewski Not: Pub.

Maciej Kwieciński ostatnią miał posadę w Woli Więclawskiej, w obwodzie Miachowskim, województwie Krakowskim, lat cztery piąty iak odstąpił żony Józefy z Wolskich Kwiecińskiej; ktoby o terażniejszym pobycie jego wiedział gdzie się znajduje, raczy zaawiadomić W. Wójta gminy Lubożyca w obwodzie Miachowskim.